

Dis de dimineață

Nicu Hăloiu

Dis de dimineață

...

Când Oltul îmi atinge noaptea din privire,
Cu valurile-i calde ce prind soarele-n ele,
Simt cum pătrunde-n mine blânda-i strălucire
Și unda-i mă dezmiardă cu dulcea ei tăcere!

...

Oltul îmi aduce soarele aproape,
Îl prinde între valuri și-l trage către mine,
Îmi mângâie privirea cu legănări de ape
Întinzându-mi tandru și zărilor senine!

...

Când vântul îi atinge unda cristalină,
Îi înspumează valul ce se lovește-n mal,
Oltul nu-i râu cu apă, ci calea de lumină
Ce poartă cu el viața pe fiecare val!

...

Mă rog smerit în taină, de apa curgătoare,
Din prea plinul lui, să-mi dea și mie viață,
Și uneori îmi dă, din valurile sale,
Când soarele răsare, dis de dimineață!